

[Ministeren for offentlige arbejder]

2. klasse – fortrinsvis ældre og svagelige personer eller personer med småbørn – plads på 1. klasse uden at kræve efterbetaling af prisforskellen. De pågældende passagerer skal da udtrykkeligt gøres opmærksom på, at de må vige den anviste plads, såfremt der senere kommer passagerer med billet/kort til 1. klasse, til hvilke der ikke er andre ledige pladser på 1. klasse. Bestemmelserne om anvisning af plads på 1. klasse for passagerer med billet/kort til 2. klasse må i de internationale tog kun anvendes, såfremt der ikke er ledige pladser i lokale vogne.

Togpersonalet skal – også selv om passagerer med billet/kort på 2. klasse tilbyder at efterbetale prisforskellen mellem 2. og 1. klasse – frigøre de nødvendige pladser til de sidst ankomne passagerer med billet/kort til 1. klasse.

I tograpporten skal anføres bemærkning om enhver henvisning til 1. klasse uden efterbetaling.«

Spm. nr. S 1408

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (6/7 87) af:

Helge Sander (V):

»Hvor stort et beløb skønner ministeren at private fonde, legater, erhvervsvirksomheder m.v. årligt yder til kulturaktiviteter i Danmark?«

Begrundelse

I forbindelse med diskussionen om privat sponsorstøtte til tv-teatret er der fra radikal og socialdemokratisk side udtrykt den største forargelse over, at man kunne tænke sig en sådan privat kulturstøtte fra erhvervslivet.

Imidlertid eksisterer der jo allerede på en række områder kulturstøtte fra private fonde, herunder erhvervsfonde, f.eks. til museer. Desuden findes teaterlegater, sponsorstøtte fra erhvervene til danske kulturarrangementer, f.eks. turneer, og yderligere eksempler kunne nævnes.

Det drejer sig formentlig om ikke ubetydelige beløb, der på den måde kommer kulturen til gavn, uden at der på nogen måde sker indgreb i de enkelte kulturpersoners eller -institutioners frihed til frit at vælge repertoire, opkøbe kunst, arrangere udstillinger osv.

Svar (21/7 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Der foreligger ikke nogen egentlig opgørelse over, hvor stort et beløb der årligt fra ikkeoffentlig side ydes i støtte til kulturaktiviteter i Danmark.

Uofficielt opereres der imidlertid med et skønnet beløb af størrelsesordenen 75 mill. kr. årligt.

Som bekendt overvejes det for øjeblikket i Skatteministeriet og Kulturministeriet at udarbejde forslag til regler, der i et vist omfang vil indebære skattemæssige lettelser i forbindelse med sådanne tilskud til kulturelle formål. En gennemførelse af denne justering af de skattemæssige regler vil kunne betyde en tilskyndelse til yderligere bidrag.

Spm. nr. S 1409

Til *indenrigsministeren* (6/7 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til lovgivning for dentalmaterialer?«

Begrundelse

Nye dentalprodukter kan frit fremstilles, importeres, sælges og anvendes i Danmark. Tandlægen og patienten har ingen garanti for, at et nyt præparat er velegnet og ufarligt at anvende i en behandling.

Efter gældende praksis er de materialer, som tandlægerne anvender, ikke underlagt de samme regler som andre lægemidler. Således stiller myndighederne ingen krav med hensyn til dentalmaterialernes egenskaber og forlidelighed med patientens organisme, ligesom der heller ikke stilles krav om registrering af produkterne, produktionskontrol etc. Det er alene overladt til tandlægen at bedømme de produkter, han anvender.

En eksisterende bekendtgørelse giver alene tandlægen og personalet mulighed for at vurdere farlighed i arbejdsmæssig henseende. Bekendtgørelsen er derimod ikke til megen gavn for patienterne, idet der ikke stilles krav om toksikologiske test af stoffer, der har været på markedet siden 1979. Test af stoffer, der er kommet på markedet efter dette årstal, tager ikke højde for de skadevirk-